

Til § 1.

I Loven af 1ste April 1887 om Beskatning af Brændevinsbrænding er Afgiften fastsat pr. Pot ren Alkohol, bestemt som Spiritus af 100 pCt. Styrke efter Tralles Alkoholometer. I sidste Samling var man gaaet over til at sætte Afgiften i Forhold til Alkohol af 50 pCt. efter Tralles Alkoholometer, fordi Styrken af almindeligt Brændevin almindelig angives efter Spændrups Alkoholometer, hvorefter den sædvanlige Styrke 8° paa det nærmeste svarer til 50 pCt. Styrke efter Tralles Alkoholometer (nøjagtig 47,4). Derfor derimod fremførte Indvendinger har man imidlertid anset det rigtigt i det foreliggende Forslag atter at gaa over til at fastsætte Afgiften i Forhold til 100 pCt. Tralle.

I det oprindelige Lovforslag var Afgiften foreslået forhøjet fra 18 Dre til 1 Kr. pr. Pot ren Alkohol (100 pCt. Tralle). Regeringen maa imidlertid erkende, at den ikke vil kunne vente at faa den nævnte Forhøjelse af Afgiften gennemført, uagtet dette ganske vist i flere Henseender kunde være ønskeligt og den saaledes foreslaaede Afgift ikke kan betragtes som særlig høj i Forhold til Brændevinsbrændingsafgiften i andre Lande saa lidt som i Forhold til Beskatningen af Alkohol i Vin og Öl (Toldafgiften af en Pot Alkohol udgør i Portvin ca. 1 Kr. og Ølfatten udgør pr. Pot Alkohol 1 Kr. 25 Dre). Man har derfor ment at maatte nøjes med at foreslaa den nu gældende Afgift forhøjet til 40 Dre pr. Pot af 100 pCt. Styrke efter Tralles Alkoholometer. En saadan Forhøjelse af Afgiften maa i sig selv betragtes som et ikke uvæsentligt Fremstridt i Forhold til den nu gældende, altså lave Afgift; men derhos vil der herved opnaas Midler til at gennemføre Reformen, som der ellers ikke vilde kunne blive Tale om at faa gennemført, i alt Fald ikke i tilfredsstillende Omfang. Der er derfor heller ikke for Statskassen paaregnet nogen Indtægt af den foreslaaede Forhøjelse udover en passende Erstatning for Opgivelsen af den Afgang til Stigning i

Indtægten, som naturligt vilde følge af et hvert tiltagende Forbrug.

Den foreslaaede Forhøjelse tør vel antages foreløbig at ville standse en saadan Tilvækst i Forbruget, men ud herover er der heller ikke paaregnet nogen Indskrænkning i det nuværende Forbrug. Der er derfor heller ikke fundet Anledning til at indrømme den tidligere i Forslag bragte Medsættelse af Afgiften for de første 50,000 Potter af hvert Brænderis aarlige Produktion. Denne Medsættelse tilsigtede navnlig at give en Lettelse for de bestaaende ældre Bænderier, der fortrinsvis kunde ventes at blive ramte af Forbrugets Indskrænkning; men bortset fra, at en saadan Indskrænkning nu ikke paaregnes, er Antallet af de nævnte Brænderier gaaet væsentlig ned og er nu kun meget ringe, nemlig 4 Brænderier.

I femte Stykke har man givet en mere udtømmende Bestemmelse af, hvad der skal anses for „renset Spiritus“.

Til § 2.

De i denne Paragraf foretagne Endringer ere i det væsentlige en Følge af Endringerne i § 1.

Med Hensyn til den finansielle Betydning af Forslaget i dettes nuværende Affattelse bemærkes følgende:

Produktionen af Spiritus à 100 pCt. udgør gennemsnitlig for Aarene 1895 - 99	17,036,000 Potter.
Derfra gaar som udført	126,200 —
	16,909,800 Potter.
Til teknisk Brug anslaaes	1,400,000 —
	15,509,800 Potter.

à 100 pCt.	
Afgift af 40 D. pr. Pot	6,203,920 Kr.
Derfra gaar	3,200,000 —

altså tilbage 3,003,920 Kr.

Herved er forudsat, at den saaledes forøgede Afgift pr. Pot ikke vil medføre en Formindskelse af Forbruget.